

Biblioteca Pública de la Selvadel Camp

Camí de Tarragona, 10 · 977 844 630

bibloteca@laselvadelcamp.cat

<http://bibliotecadelaselvadelcamp.blog.cat/>

GUIA DE LECTURA

TÍTOL DEL LLIBRE:

L'estiu que comença

AUTORA:

Sílvia Soler

DIA i HORA SESSIÓ:

Divendres, 13 de juny del 2014

a les 7 del vespre

RESUM

L'estiu que comença és la història de dues famílies, els Reig i els Balart, o més aviat de la Júlia i l'Andreu, els primers fills de totes dues famílies, predestinats a ser amics durant tota la vida. Les seves mares, amigues íntimes i inseparables, van passar els respectius embarassos plegades i van desitjar que, aquells nens que esperaven, estiguessin sempre tan units com elles. Les dues famílies es van retrobant cada revetlla de Sant Joan. Aquesta tradició segueix anys després i la novel·la narra 50 anys de la vida dels dos joves nascuts l'any 1961.

Però com passa a la vida real, cadascú vol ser amo del seu propi futur i prendre les seves decisions sense altres condicionants, així que els protagonistes intentaran fer la seva, malgrat que la vida sembla entestar-se a unir-los. Durant tot aquest temps, hi ha un espai que apareix constantment: un poble imaginari anomenat Sorrals i una casa a la platja amb un jardí farcit de magnòlies i gessamí, que any rere any apareix per estrènyer el vincle entre les dues famílies, per difícils que siguin els temps i les experiències. I un brindis que es repeteix sempre en la celebració de l'aniversari de la Júlia i que dóna títol al llibre que, coincidint amb Sant Joan i el solstici d'estiu, serveix per donar pas als bons propòsits i fer net de tot allò que deixem enrere.

El relat s'estructura basant-se en moments concrets, escenes determinades, que tot sovint inclouen la nit de Sant Joan, el començament de l'estiu, i que ens van mostrant com els protagonistes creixen i canvien, però sempre es troben al voltant de la taula parada a la terrassa de Casa Balart per la revetlla. La narració segueix l'ordre cronològic, però va a salts, passant dels quinze als divuit anys, després als vint-i-tres, o vint-i-cinc, trenta, trenta-cinc, quaranta, quaranta quatre... i fins als cinquanta. Amistat, família, amors i desamors, malaltia i mort acompanyen les vides de les dues famílies, com passa a les vides de tots nosaltres, i va conduint a la Júlia i a l'Andreu per camins que potser no haurien sospitat mai.

AUTORA

La Sílvia Soler Guasch neix a Figueres el 5 d'octubre del 1961 però viu a Badalona des de l'any 1980. Llicenciada en Ciències de la Informació, escriptora i periodista, redactora de ràdio i col·laboradora habitual dels diaris Avui, Punt Diari i El Món entre d'altres. Ha combinat els escrits d'investigació amb la narrativa i la novel·la de ficció.

Totes les novel·les de Sílvia Soler parlen de l'univers femení i es caracteritzen per enfrontar a les dones protagonistes a situacions emocionals que han de superar.

Novel·les sobre com viuen i què senten aquestes dones davant l'amistat, l'amor o la maternitat. En aquesta mateixa línia, *El gust de ser mare* (2004) és un viatge a través de la literatura universal per parlar de la maternitat, *Mira'm als ulls* (2003) ens parla del dolor provocat per una infidelitat matrimonial i *L'arbre de Judes* (2001) un retrat sobre l'amistat entre dues dones i un home, les complicitats però també les rivalitats d'aquest triangle amistós. També de rivalitats vetllades tracta *El so dels volcans* (1999) on dos germans, noi i noia, han de fer front a fets inesperats que alteren el curs dels esdeveniments. En definitiva, més que una escriptora per a dones Silvia Soler és una escriptora de sentiments.

Ha publicat: *El centre exacte de la nit*; *Arriben els ocells de nit*; *El son dels volcans*; *L'arbre de Judes*; *Mira'm als ulls*; *El gust de ser mare*; *39 + 1*, l'edat en què una dona sap que l'home de la seva vida és ella mateixa; *39+1+1* enamorar-se és fàcil si saps com; *Petons de diumenge*; *Una família fora de sèrie*; *Un creuer fora de sèrie*; *L'estiu que comença*.

Compta amb els següents premis i distincions: Premi Recull de Blanes (1984); Finalista del Premi " El Brot " (1985) amb *Arriben els ocells de nit*; Premi Prudenci Bertrana (2008) amb *Petons de diumenge*; Premi del Govern Andorrà Fiter i Roser (2013) amb *Mira'm als*

ulls; i Premi Ramon Llull (2013) amb *L'estiu que comença*.

CURIOSITATS

La Silvia Soler és filla de l'escriptora Carme Guasch i germana del periodista i també escriptor Toni Soler.

D'on ve el títol de l'obra? Silvia Soler defineix la novel·la d' 'estiuença', perquè 'totes dues famílies mantenen una relació que s'escenifica en la nit de Sant Joan: han establert com a tradició celebrar plegats la revetlla i fer un brindis, que es fa tradicional, per l'estiu que comença.'

De què parla la novel·la? El llibre tracta sobre si l'amistat es pot heretar de pares a fills i sobre els bons i mals moments de la vida.

La història enganxa i absorbeix, està escrita d'una forma exquisida però fluïda, que no entorpeix la lectura, i el fet de narrar moments concrets i estalviar-se la palla fa que s'avanci amb rapidesa. Un punt especialment dolç és la transcendència que tenen en el llibre les revetlles de Sant Joan. Com a nota negativa, que fins a cert punt és previsible, tant el final com certes escenes que només començar ja es veu venir com acabaran.

En aquesta novel·la s'hi construeix un únic relat de dues vides que a vegades esdevenen paral·leles, però que, de tant en tant, es troben compartint un espai físic i temporal, que els és comú. El primer nexu d'unió ni tant sols els pertany, és heretat i conseqüència de l'amistat de les seves mares, però més endavant les complicitats, encontres i desencontres ja són fruit de les seves voluntats i les seves accions, encara que el vincle primer es mantingui omnipresent, fins i tot contra la seva voluntat. Per damunt del relat hi plana un cert "núvol" de fatalisme que l'autora aprofita per concloure la història d'aquest cinquanta anys.

Silvia Soler sap descriure molt bé els estats d'ànim dels protagonistes, fent-los propers i aconseguint l'empatia del lector. Una altra virtut de la novel·la és la magnífica descripció dels escenaris i els ambients, especialment el de la revetlla de Sant Joan, que tot i ser el mateix cada any, reflecteix els canvis circumstancials dels personatges. El títol correspon al brindis que periòdicament fan els personatges, com un desig de superació d'un hivern metafòric i l'esperança en la plenitud dels sentits que aporta l'estiu. L'autora també contextualitza l'acció amb els esdeveniments que viuen el país i la societat, canvis polítics, tendències musicals i costums que per força varien amb aquest període de cinquanta anys.

COMENTARIS

L'estiu que comença és, segons l'autora, "una novel·la on no passen moltes coses però al mateix temps passa tot, com la vida". "La frontera entre amistat i amor no està tan delimitada com pensem". "Els protagonistes neixen de dues mares que són íntimes amigues; això fa que visquin en un entorn que els protegeix, però a vegades, és una herència que els pesa com si no poguessin decidir".

Gemma Lienas considera *L'estiu que comença* com una novel·la fresca, optimista, que es llegeix d'una tirada, i la situa en la línia de la novel·la psicològica.

Carles Casajuana en destaca les peripècies humanes que descriu, el domini dels sentiments; 'una novel·la molt maca', diu, que li recorda el film 'El ball', d'Ettore Scola.

Emili Rosales creu que molta gent se sentirà identificada amb la història, perquè té 'el punt d'emoció que prové de l'experiència compartida'.

El títol d'aquesta novel·la no és gens casual. El pas del temps, el cicle de les estacions, són les vies per les que transita la vida humana, que és el que es constata en aquesta història. La veu del roure

Amb la col·laboració de:

 Generalitat
de Catalunya
**Institució
de les Lletres Catalanes**